

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 22Ek/1565/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123333002
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zdechovanová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123333002.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Slovenská konsolidačná, a. s., so sídlom Cintorínska 21, 814 99 Bratislava Staré Mesto, IČO: 35 776 005 proti povinnému: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvalé bydlisko A. C. XX/XX, XXX XX D., o vymoženie pohľadávky vo výške 246 Eur príslušenstvom, vedenej pod sp. zn. 148EX 386/23 u súdneho exekútora Mgr. Ing. Stanislava Sklenára so sídlom exekútorského úradu v Piešťanoch, Teplická 2217/53, rozhodujúc o sťažnostiach povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/1565/2023 zo dňa 15. 12. 2023, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/1565/2023 zo dňa 15. 12. 2023 ako podanú oneskorene **z a m i e t a**.

II. Súd sťažnosť povinného zo dňa 31. 01. 2024 **z a m i e t a**.

III. Súd návrh povinného na prerušenie konania v časti nároku o vymoženie 150 Eur **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/1565/2023 zo dňa 15.12.2023 vyššia súdna úradníčka zamietla návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“). Vyššia súdna úradníčka svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je relevantný, nakoľko povinný neuviedol žiadny konkrétny právny dôvod, ktorý by bol spôsobilý vyvolať zastavenie exekučného konania. Exekučný súd už nijakým spôsobom nemôže zasahovať do konania, ktoré predchádzalo vzniku exekučného titulu. Konanie o návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom. Povinný mal možnosť brániť sa po doručení predmetného rozhodnutia podaním riadneho resp. mimoriadneho opravného prostriedku, pričom túto možnosť v prípade exekučného titulu rozhodnutia č. k. OU-SE-OCDPK-2020/000912, ktoré vydal dňa 5.6.2020 Okresný úrad Senica, aj využil. Povinný v podanom návrhu neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by zakladali dôvod pre zastavenie exekúcie podľa osobitného predpisu, a preto vyššia súdna úradníčka návrh na zastavenie exekúcie považovala za nedôvodný. Predmetné uznesenie bolo povinnému doručené dňa 08. 01. 2024.

2. Proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky podal povinný dňa 23.01.2024 neautorizované emailové podanie označené ako „Sťažnosť proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom zo dňa 15.12.2023 Spisová značka 22Ek/1565/2023.“ V rámci podanej sťažnosti sa domáhal, aby súd exekúciu v časti vymáhaného nároku 66 Eur podľa rozhodnutia Okresného úradu Senica č. OU-SE-OCDPK-2020/000912 zo dňa 05.06.2020 zrušil a v tej časti konanie zastavil z dôvodu, že toto rozhodnutie bolo zrušené a je nevykonateľné. Zároveň vo vzťahu k druhému vymáhanému nároku v sume 150 Eur navrhol, aby súd prerušil konanie do doručenia výzvy povinnému na zaplatenie tejto sumy podľa exekučného titulu - rozhodnutia orgánu verejnej správy a územnej samosprávy č. OU-SE-OCDPK- 2021/014448 zo dňa 17.12.2021, ktoré vydal Okresný úrad Senica, pretože mu bolo odňaté právo na spravodlivý proces v zmysle Čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a Čl. 6

Dohovoru o ľudských právach, keďže mu nebola v zmysle zákona doručená výzva na dobrovoľné plnenie pred podaním návrhu na začatie exekúcie. Povinný žiadal, aby nebol v exekúcii vymáhaný nárok 66 Eur podľa rozhodnutia Okresného úradu Senica č. OU-SE-OCDPK- 2020/000912 zo dňa 05.06.2020, nakoľko toto rozhodnutie bolo zrušené, o čom predložil v písomnej podobe dôkaz. Povinný má za to, že pravdepodobne došlo k justičnému omylu, keď rozhodnutie č. OU-SE-OCDPK-2020/000912 zo dňa 05.06.2020 sa stalo exekučným titulom napriek tomu, že toto rozhodnutie bolo zrušené a pôvodný oprávnený (Okresný úrad Senica) opomenul zrušené rozhodnutie zaslať svojmu nástupcovi Slovenská konsolidačná, a.s.. Stalo sa to pravdepodobne i z dôvodu časového posunu, čo znamená, že k zrušeniu napádaného rozhodnutia došlo s časovým odstupom a tento nebol zohľadnený pri postúpení pohľadávky na terajšieho oprávneného. Podľa upovedomenia o začatí exekúcie je exekučným titulom rozhodnutie orgánu verejnej správy a územnej samosprávy č. OU-SE-OCDPK-2020/000912 zo dňa 05.06.2020, ktoré vydal Okresný úrad Senica a rozhodnutie orgánu verejnej správy a územnej samosprávy č. OU-SE-OCDPK- 2021/014448 zo dňa 17.12.2021, ktoré vydal Okresný úrad Senica. Tieto rozhodnutia neboli povinnému doposiaľ doručené, preto má za to, že súd je povinný napádanú exekúciu zastaviť, pretože rozhodnutia, ktoré sú podľa upovedomenia exekútora podkladom na vykonanie exekúcie, sú neúčinné. Orgán verejnej správy a územnej samosprávy nevyzval povinného na zaplatenie exekútorom vymáhaného peňažného plnenia a predmetné rozhodnutia mu neboli doručené s potvrdením o vykonateľnosti v zmysle ust. § 46 Exekučného poriadku, preto nie sú nielenže vykonateľné ale ani právoplatné. Formálnou vykonateľnosťou rozhodnutia sa pritom rozumie dodržanie zákonom predpísaných náležitostí o doručení rozhodnutia, uplynutie lehoty na plnenie a podanie, resp. nepodanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu, pričom povinný má za to, že súd konal výlučne formálne a porušil princípy materiálneho štátu. Potvrdenie o vykonateľnosti rozhodnutia je potvrdením o jeho formálnej vykonateľnosti. Súd je povinný skúmať, či sú podmienky formálnej vykonateľnosti skutočne splnené. Materiálne podmienky vykonateľnosti exekučného titulu sú napr. to, či účastníci označení v rozhodnutí skutočne existujú, resp. či skutočne existovali v čase vydania rozhodnutia, teda či nejde o rozhodnutie voči nejestvujúcemu subjektu, pričom účastníci musia byť v rozhodnutí dostatočne individualizovaní. Materiálnym predpokladom vykonateľnosti je tiež určenie lehoty na plnenie, vymedzenie rozsahu a obsahu plnenia. Prieskumná činnosť exekučného súdu nie je obmedzená len na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul formálne a materiálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotnoprávne legitimovaní z exekučného titulu. Povinný zároveň namietal, že oprávnený nie je aktívne vecne legitimovaný na vymáhanie uvedeného peňažného plnenia. Povinný ďalej v podanej sťažnosti poukazoval na judikatúru slovenských ako aj európskych súdnych inštitúcií vo vzťahu k právu na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie. Povinný podal tiež námietky proti trovám exekúcie a príslušenstvu, pretože trovy exekútora nie sú v súlade s úijným právom a verejným poriadkom. Nie je v súlade s úijným právom upozornenie súdneho exekútora, že trovy exekúcie môžu byť aj vyššie, pretože to spôsobuje dôvodnú obavu nátlaku a hrubého nátlaku. Náhrada hotových výdavkov musí mať pre účastníka jednoznačný a preskúmateľný základ v upovedomení súdneho exekútora, preto žiadam súd, aby výšku náhrady preskúmal i z úradnej povinnosti v súlade s úijným právom. Po vzniku exekučného titulu teda nastali okolnosti, ktoré brania jeho vykonateľnosti a sú tu iné skutočnosti, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Z uvedených dôvodov žiadal povinný prebiehajúcu exekúciu zastaviť, nepriznať exekútorovi ani oprávnenému nárok na náhradu trov exekúcie a záverom podanej sťažnosti tiež navrhol prerušenie konania v časti vymáhaného nároku 150 Eur vyplývajúceho z druhého exekučného titulu (č. OU-SE-OCDPK- 2021/014448 zo dňa 17.12.2021), a to až do doručenia výzvy povinnému na dobrovoľné plnenie a zaplatenie nároku oprávneného v sume 150 Eur.

3. Dňa 31.01.2024 vypracoval povinný aj ďalšiu sťažnosť v súvislosti s napadnutým uznesením vyššej súdnej úradníčky, ktorú doručil k rukám predsedu tunajšieho súdu. Obsahom tejto sťažnosti bol jednak postup vyššej súdnej úradníčky pri rozhodovaní o jeho návrhu na zastavenie exekúcie a tiež námietky voči textu odôvodnenia vydaného rozhodnutia, ale zároveň aj invektívy vo vzťahu k vyššej súdnej úradníčke ako osobe, kde povinný spochybňoval jej kompetentnosť vybavovať predmetnú exekučnú vec.

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužívajú.

6. Podľa § 123 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), podanie vo veci samej je najmä žaloba, vzájomná žaloba, zmena žaloby, späťvzatie žaloby, odpor, odvolanie, dovolanie, a ak to z povahy veci vyplýva, aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

7. Podľa § 125 ods. 1 CSP, podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

8. Podľa § 125 ods. 2 CSP, podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizovanej podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

9. Podľa § 239 ods. 1 a 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. Podľa § 242 CSP, sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

11. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

12. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

13. Podľa čl. 4 ods. 1 základných princípov CSP, ak sa právne vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

14. V prvom rade sa sťažnostný súd zaoberal podaním povinného označeným ako „Sťažnosť proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom zo dňa 15.12.2023 Spisová značka 22Ek/1565/2023,“ ktoré povinný súdu doručil v elektronickej podobe do emailovej schránky súdu dňa 23.01.2024. Vo vzťahu k tomuto podaniu musí súd s poukazom na § 125 ods. 2 CSP konštatovať, že na toto podanie nemohol prihliadnuť, pretože ho povinný dodatočne nedoručil v zákonom predpokladanej lehote v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe s autorizáciou podľa osobitného predpisu.

15. Sťažnostný súd poukazuje na to, že sťažnosť je podaním vo veci samej, ktorého forma sa spravuje § 125 CSP. V prejednávanej veci povinný svoje podanie označené ako „Sťažnosť proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom zo dňa 15.12.2023 Spisová značka 22Ek/1565/2023“ doručil súdu elektronicky dňa 23.01.2024 bolo bez autorizácie. S poukazom na § 125 ods. 2 CSP tak povinný pre zachovanie právnych účinkov tohto podania vo veci samej musel toto podanie dodatočne doručiť súdu v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizovanej podľa osobitného predpisu, a to do desiatich dní, inak sa na podanie neprihliada. V súvislosti s lehotou 10 dní na dodatočné doručenie podania vo veci samej podľa § 125 ods. 2 CSP sťažnostný súdu uvádza, že táto lehota je hmotnoprávna a zároveň prepadná, teda nie je možné ju predĺžiť, čo znamená, že do uplynutia tejto lehoty musí byť podanie už doručené súdu, nestačí v tejto lehote podanie odovzdať orgánu, ktorý ho má povinnosť doručiť (pošta), ale podanie sa musí v 10. deň už reálne nachádzať na súde. Uvedené podporuje i dôvodová správa k Civilnému sporovému poriadku, tiež Števek, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016. s. 441., a rovnako aj uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 373/2022 zo dňa 23. júna 2022, ako aj sp. zn. II. ÚS 54/2019 zo dňa 30. apríla 2019. Premietnutím uvedeného na prejednanú vec tak sťažnostný súd sumarizuje, že podanie označené ako „Sťažnosť proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom zo dňa 15.12.2023 Spisová značka 22Ek/1565/2023,“ ktoré povinný doručil súdu v elektronickej podobe do emailovej schránky súdu dňa 23.01.2024, muselo byť dodatočne doručené súdu v listinnej podobe do 02.02.2024. Keďže však podanie povinného bolo listinne súdu doručené až dňa 05.02.2024, stalo sa tak už po uplynutí 10-dňovej lehoty podľa § 125 ods. 2 CSP. Tu sťažnostný súd opätovne zdôrazňuje,

že keďže 10-dňová lehota je lehotou hmotnoprávnou, je irelevantné, kedy povinný toto podanie podal na poštovú prepravu. Vzhľadom na uvedené tak sťažnostný súd na sťažnosť doručenú mailom dňa 23.01.2024 neprihliadal, pretože táto sťažnosť nebola súdu predložená v zákonom predpísanej forme.

16. Ďalej sa sťažnostný súd zaoberal listinným podaním povinného označeným ako „Sťažnosť proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom zo dňa 15.12.2023, Návrh na zastavenie exekúcie v časti nároku o vymoženie 66 Eur, Návrh na prerušenie konania v časti nároku o vymoženie 150 Eur“, ktoré bolo na poštovú prepravu podané dňa 01.02.2024 a súdu doručené dňa 05.02.2024, pričom v nadväznosti na toto listinné podanie vec prejednal v medziach daných ustanoveniami §§ 239 a nasl. CSP, preskúmal exekučný spis a dospel k záveru, že táto sťažnosť proti uzneseniu o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie nebola podaná v zákonom stanovenej lehote, a preto ju použitím právnej analógie k ustanoveniu § 250 ods. 1 CSP zamietol.

17. V zmysle Civilného sporového poriadku je sťažnosť prostriedkom procesnej obrany proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť. Vo vzťahu k sťažnosti súd z úradnej povinnosti skúma v prvom rade to či sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou a či bola podaná v zákonom stanovenej lehote na podanie sťažnosti (t.j. 15 dní od doručenia uznesenia). Nedostatok v niektorej z uvedených podmienok je dôvodom pre zamietnutie sťažnosti bez toho, aby sa súd prvej inštancie zaoberal vecnými dôvodmi podanej sťažnosti. Včasnosť podania sťažnosti je zákonnou podmienkou jej prípustnosti, nakoľko márnym uplynutím lehoty na podanie sťažnosti nadobúda uznesenie právoplatnosť. Lehota na podanie sťažnosti je totiž zákonnou procesnou lehotou, ktorej uplynutím dochádza k procesnej preklúzii pôvodného procesného práva, uplatniť sťažnosť. Táto lehota je zákonná a nemožno ju predlžovať ani skracovať. V exekučnom konaní je tiež vylúčené odpustiť zmeškanie lehoty, a preto nie je možné ani odpustiť zmeškanie lehoty na podanie sťažnosti. Sťažnosť podaná po uplynutí zákonnej lehoty je preto neprípustná.

18. Súd z obsahu exekučného spisu konštatuje, že uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/1565/2023 zo dňa 15.12.2023 bolo povinnému doručené dňa 08.01.2024, o čom svedčí doručka uložená v súdnom spise a čo povinný napokon ani nerozporoval. Doručka je v zmysle § 111 ods. 1 CSP verejnou listinou, čo znamená, že údaje uvedené na doručke sa považujú za pravdivé, pokiaľ nie je dokázaný ich opak. Z uvedeného ďalej vyplýva, že pätnásty deň lehoty na podanie sťažnosti pripadol na deň 23.01.2024. Keďže povinný podal sťažnosť v listinnej podobe na prepravu dňa 01.02.2024, pričom súdu bola doručená dňa 05.02.2024, je nutné konštatovať, že predmetnú sťažnosť podal po zákonom stanovenej lehote. Rovnako, tak aj ďalšie podanie zo dňa 31.01.2024 obsahujúce doplnenie sťažnosti povinný súdu doručil až po uplynutí 15-dňovej lehoty na podanie sťažnosti voči uzneseniu vyššej súdnej úradníčky.

19. Na základe vyššie uvedeného tak súd prvej inštancie nemohol inak než sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 18Ek/3495/2022 zo dňa 08. 09. 2023 ako podanú oneskorene v celom rozsahu zamietnuť bez toho, aby bol povinný sa touto sťažnosťou zaoberať i vecne. Nad rámec svojej povinnosti však sťažnostný súd na tomto mieste uvádza, že povinný si pravdepodobne nesprávne vykladá obsah rozhodnutia č.k. OU-SE-OCDPK-2020/000912, ktoré vydal dňa 5.6.2020 Okresný úrad Senica, nakoľko z predložených listinných dôkazov vyplýva, že týmto rozhodnutím bolo zrušené skoršie rozhodnutie o uložení pokuty v sume 66 Eur (zo dňa 06.06.2019) v dôsledku podania opravného prostriedku voči nemu a zároveň bola povinnému nanovo uložená predmetná pokuta v rovnakej výške.

20. Okrem toho považuje sťažnostný súd za potrebné sa aspoň stručne zaoberať aj listinným podaním povinného označeným ako „Sťažnosť na vyššieho súdneho úradníka JUDr. Janu Gálfyovú, ktorú som nenašiel v menoslove Vášho súdu a o ktorom mám podľa vyhľadávača vážne pochybnosti, Sťažnosť proti Uzneseniu sp. zn. 22Ek/1565/2023 zo dňa 15.12.2023“ zo dňa 31.01.2024, ktoré bolo súdu doručené dňa 16.02.2024. Vo vzťahu k obsahu tejto sťažnosti súd prvej inštancie uvádza, že je rovnako nedôvodná, povinný v nej okrem iného dopĺňa svoje argumenty prečo považuje exekučné tituly za nevykonateľné, rozporuje uplatnenie fikcie doručenia pri doručovaní exekučných titulov a súčasne vyjadruje svoju nespokojnosť s rozhodnutím vyššej súdnej úradníčky. Odpovede na otázky predstavené povinným už však boli poskytnuté práve v uznesení vyššej súdnej úradníčky a tieto považuje súd prvej inštancie za dostatočné a zrozumiteľné napriek tomu, že s nimi povinný nesúhlasí.

21. V poslednom kroku sa sťažnostný súd zaoberal aj návrhom povinného na prerušenie konania, ktorý predložil v závere podanej sťažnosti doručenej súdu 05.02.2024.

22. Podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP, súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

23. Podľa § 162 ods. 3 CSP, o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

24. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie poďnet.

25. Základným argumentom, ktorým povinný odôvodňuje svoj návrh na prerušenie exekučného konania, je skutočnosť, že mu bolo odňaté právo na spravodlivý proces, keďže mu nebola v zmysle zákona doručená výzva na dobrovoľné plnenie pred podaním návrhu na vedenú exekúciu. Povinný teda požiadal, aby mu počas prerušenia konania Okresný úrad Senica poskytol lehotu na dobrovoľné plnenie povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu č.k. OU-SE-OCDPK- 2021/014448 zo dňa 17.12.2021.

26. Návrhu povinného na prerušenie konania však nebolo možné vyhovieť, nakoľko predložené dôvody nespĺňajú zákonný rámec odôvodňujúci prerušenie konania. Dôvody na prerušenie konania je nutné vykladať reštriktívne, to znamená že pre vydanie rozhodnutia o prerušení konania musí súd vzhľadnúť také dôvody, ktoré sú skutočne hodné osobitného zreteľa a pre ktoré je na mieste „oddialiť“ ochranu poskytovanú oprávnenému subjektu v prospech subjektu povinného.

27. S prihliadnutím na konštatované rozhodol súd prvej inštancie tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. O trovách sťažnostného konania nerozhodoval, nakoľko neboli žiadnym z účastníkov konania uplatnené a preukázateľne ani žiadnemu z nich nevznikli.

Poučenie:

P o u č e n i e :

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

Proti tomuto uzneseniu dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).

V Banskej Bystrici, 22. marca 2024

JUDr. Katarína Zdechovanová
s u d k y ň a